

[KOLLERZYK *sb m*

N pl kollerzyki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od nie zaświadczonego u nas „kollerz” ‘wykończenie ubioru przy szyi’: torques id est ornamenta colli collerzyky Glosy I 56/2.

Cf **KOLNIERZYK**

ZZa